

Таким чином сьогодні у світовому науковому співтоваристві не погоджена методика визначення ступеня досягнення сталого розвитку транспортних систем.

ІНДИКАТОРИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ПАСАЖИРСЬКИХ ТРАНСПОРТНИХ СИСТЕМ

Татаренко Д.Ю.

Науковий керівник – Самчук Г.О., канд. техн. наук

Система міського пасажирського транспорту – невід’ємна частина життєзабезпечення сучасних мегаполісів, що обумовлює економічну, соціальну та екологічну ситуацію в них, тому завдання оцінки сталості функціонування громадського транспорту є актуальною для всіх без виключення міст.

Невирішеним питанням залишається вибір індикаторів для оцінки рівня сталості перевезень, розробка їх цільових або нормативних значень. Розрахунки ускладнюються недоступністю даних, а також тим, що велику кількість індикаторів можна віднести до «якісних», їх часто неможливо представити чисельно. Ці проблеми можна вирішити після проведення науковцями певних міждисциплінарних досліджень, що буде сприяти обґрунтованому встановленню чисельних значень для стандартів.

Запропоновано оцінювати сталість пасажирських транспортних систем за чотирма вимірами: економічним, екологічним, соціальним та технічним. Для кожного виміру представлено індикатори. Економічний вимір характеризується такими індикаторами: операційні витрати на пасажиро-кілометр, тариф за одну поїздку, середні витрати часу за одну поїздку, соціальний: кількість ДТП на душу населення, доступність послуги для людей з обмеженими можливостями, кількість робочих місць, задоволеність населення наданими послугами, кількість поїздок на добу, залучення громадськості до процесу транспортного планування, а для опису екологічного виміру обрано обсяги викидів NO_x, VOC, SO_x, CO₂, СН та шумове забруднення на душу населення, використання землі транспортною інфраструктурою, витрати палива. Для технічного виміру пропонується використовувати індикатори, такі як середній вік автопарку, щільність маршрутної мережі, маршрутний коефіцієнт, коефіцієнт заповнюваності пасажирських транспортних засобів.

Відповідно обраним індикаторам повинна бути зібрана та надана інформація, для цього важливою є підтримка державних структур та фінансування, а також зацікавлення та залучення населення.

ВИБІР ВАНТАЖОПІДЙОМНОСТІ ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ ДЛЯ РОБОТИ В СХЕМАХ ПЕРЕВЕЗЕННЯ ВАНТАЖІВ

Куліненко А.М.

Науковий керівник – Куш Є.І., канд. техн. наук, доцент

Одним з критеріїв ефективності процесу перевезення вантажів є повне задоволення потреб клієнтів транспортного обслуговування з високим рівнем якості, який можна визначити на основі показників ефективності. Під ефективністю процесу транспортування товарів розуміється відношення результату діяльності цього процесу до витрат, понесених для його реалізації. При цьому практично неможливо управляти дохідною частиною перевезення, тому підвищення ефективності досягається за рахунок зниження витрат. Для цього використовуються такі підходи, як маршрутизація перевезень, вибір марки автомобіля і інші.

Питання ефективності використання транспортних засобів актуальні для автотранспортних підприємств на різних етапах планування робіт. Особливу увагу слід приділити вирішенню проблеми мінімізації фінансових та часових витрат на транспортування при доставці товарів в містах. Існують різні методи скорочення цього виду витрат: вибір оптимального транспортного засобу, організація руху в найкоротші терміни, розробка маршрутів, співпраця перевізників у великій мережі та інші. Як відзначають вчені, одним з найбільш важливих є підхід до підвищення ефективності транспортного процесу шляхом вибору оптимального транспортного засобу для експлуатації на маршрутах доставки. Визначення вантажопідйомності автомобілів є складним завданням і залежить від великої кількості факторів. Вчені відзначають, що оптимальна вантажопідйомність транспортних засобів в більшості випадків залежить від характеристик вантажопотоків. Тому формування методу вибору вантажопідйомності транспортних засобів для роботи в схемах перевезення вантажів є завданням даної роботи.